

پنجشنبه ۱۲ اسفند ماه ۱۴۰۰ • ۲۹ رجب ۱۴۴۳ • 3 Mar 2022

نگاهی به رسانه‌ها

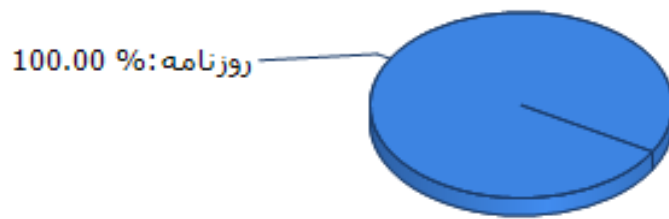
بازتاب اخبار تأثیر در روزنامه‌ها

تعداد کل محتوا : ۸

روزنامه

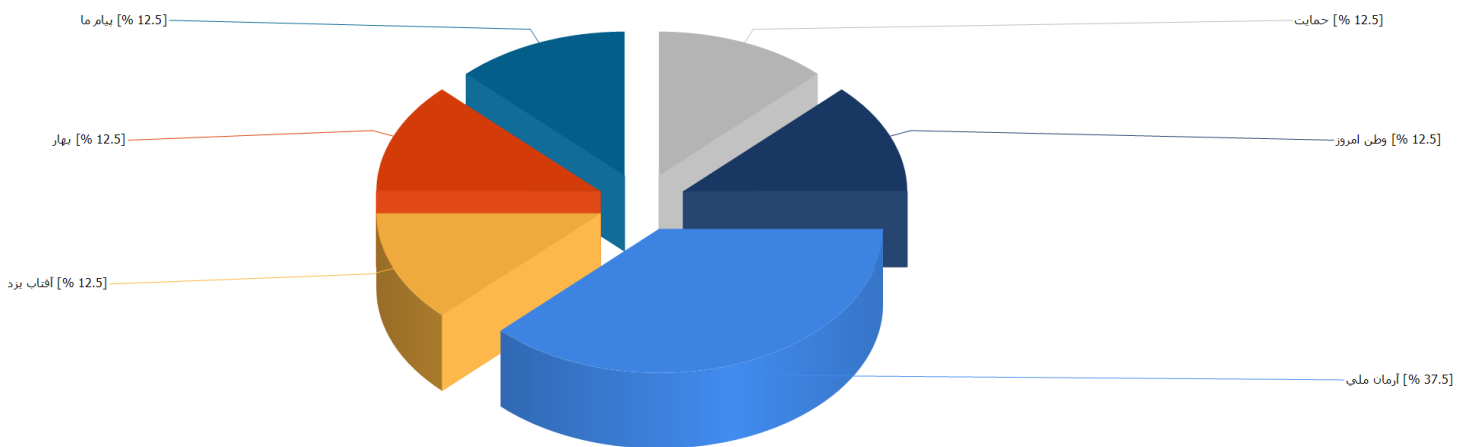
۸

گزارش فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

درصد فراوانی	فراوانی	نام منبع	ردیف
۳۷/۵	۳	آرمان ملی	۱
۱۲/۵	۱	آفتاب یزد	۲
۱۲/۵	۱	بهار	۳
۱۲/۵	۱	پیام ما	۴
۱۲/۵	۱	حمایت	۵
۱۲/۵	۱	وطن امروز	۶
۱۰۰	۸	جمع کل	

نمودار فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

فهرست اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صفحه	عنوان	رسانه
۶	اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب	
۷	۳ روز تعطیلی نمایش های «خطیبی	آرمان ملی
۸	موشی روی پای هملت ۱	آرمان ملی
۹	موشی روی پای هملت ۲	آرمان ملی
۱۰	«تخلیه» روی صحنه	آفتاب یزد
۱۱	هنر بزرگترین سیاست و دیپلماسی گفتگوی کشورهاست	بهار
۱۲	حصاری بر زندگی ساکنان تئاتر شهر	پیام ما
۱۳	فعالیت تئاتر شهر در نوروز ۱۴۰۱	حمایت
۱۴	تئاتر شهر؛ میزبان اجراها در نوروز	وطن امروز

◀ اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

۳ روز تعطیلی نمایش های «خطیبی»

نمایش های «پزشک نازنین» و «چخوف خوانی زیر نظر نماینده فدراسیون روسیه» به کارگردانی اشکان خطیبی به دلیل آسیب جسمی جدی بازیگر، به مدت ۳ روز تعطیل شد. «پزشک نازنین» و «چخوف خوانی زیر نظر نماینده فدراسیون روسیه» به تهیه کنندگی، طراحی و کارگردانی اشکان خطیبی که در هفته پایانی ۲ اجرایی شده بود، در حالی چند ساعت به شروع اجرا تعطیل شد که پزشک معالج ادامه اجرا را خاصه برای یکی از بازیگران آسیب دیده خطرناک دانست و درمان فوری را واجب اعلام کرد. یکی از بازیگران از ناحیه گردن آسیب دیده است. این نمایش ها ۳ روز تعطیل خواهند بود.

گزارش «آرمان ملی» از نمایش هم‌ملت که این روزها در تالار مولوی، روی صحنه است

موشی روی پای هم‌ملت

◀ شایان افشردی: برخی از مخاطبان و دانشجویان تئاتر، «هم‌ملت» را نمی‌شناختند!

استفاده کردیم که روی صحنه اتفاق می‌افتد و باعث جذابیت کار می‌شود. من و احسان معجونی (بازیگر نقش هم‌ملت) زمانی که می‌خواستیم این کار را آغاز کنیم، قصد داشتیم که چگونه این ایده‌ها و شیطنت‌های بصری را به تصویر بکشیم، ولی با یک خط داستانی که همه با آن آشنا هستند. یعنی همه مخاطبان وقتی وارد سالن تئاتر می‌شوند یا در برخورد با یک اثر هنری، در وهله نخست دوست دارند قصه و خط داستانی و اینکه داستان چگونه شروع می‌شود کشف کنند. ما این خط داستانی را داشتیم و از ایده‌ها، نماد، شکل و فرم‌ها بهره گرفتیم که بیشتر دیده شوند و یک متن و یک خط داستانی که مخاطب از قبل با آن آشناست، مثل نمایشنامه هم‌ملت، رابه شکلی جذاب‌تر به...
ادامه صفحه ۱۲

هم‌ملت در سال ۱۶۰۲ میلادی نوشته شده، بلکه با سیاست‌های جنگ طلبانه، عشق و نفرت و زندگی امروز بشر در قرن ۲۱ نیز در این نمایش با روزگار امروز همخوانی دارد. در حقیقت نمایش «هم‌ملت» شایان افشردی، همان ماشین زمانی با سه شاهکار ادبیات جهان است که مخاطب را در چهار قرن جابه‌جا می‌کند. لازم به ذکر است که این نمایش اثر برگزیده بیست و سومین جشنواره تئاتر دانشگاهی است و از ۲۸ بهمن ماه شروع شده و ۱۲ - ۱۳ اسفند (امروز و فردا) با دو اجرا در هر روز به پایان می‌رسد.

◀ ایده‌های نو

این کارگردان جوان تئاتر در رابطه با نمایش هم‌ملت به «آرمان ملی» می‌گوید: ما سه نمایشنامه را در کنار همدیگر قرار دادیم، ولی با خط داستانی که خودمان ساختیم و دیالوگ‌ها و مونولوگ‌های این سه نمایشنامه مانند یک پازل روی خط داستانی چیده شد. در این میان از ایده‌هایی

آرمان ملی - منیره چگینی: نمایش «هم‌ملت» با تمی جدید این روزها در تالار مولوی تهران، در حال اجرا است. نگارش این اثر برای اجرا و کارگردانی آن را شایان افشردی، کارگردان جوان تئاتر با بازی احسان معجونی، آوا تدین و اشکان زهتاب برعهده دارد. شاید در نگاه اول، این نمایش همان اجرای نمایشنامه مشهور «هم‌ملت» به نویسندگی شکسپیر یا اقتباسی از آن باشد، اما زمانی که به تماشای این تئاتر می‌نشینید، در خواهید یافت که نگارنده این نمایشنامه، سعی کرده که چهره‌های جدید با طراحی ایده‌های نو و با بهره‌گیری از سه نمایشنامه «هم‌ملت» شکسپیر، «هم‌ملت ماشین» نوشته هاینر مولر و «روز مرگ در داستان هم‌ملت» نوشته‌ای از برنار-ماری کولتیس به مخاطب ارائه دهد و با تلفیق این سه نمایشنامه، مخاطب را به تماشای صحنه‌ها و دیالوگ‌هایی جذاب روی صندلی می‌خکوب کند. در این میان مخاطب به این امر توجهی ندارد که نمایشنامه

تئاتر

موشی روی پای هملت

ادامه از صفحه ۵ / تصویر بکشیم و گرنه هملت، مکینت بارها اجرا شده است. ما تمایل داشتیم که بیشتر ایده‌هایمان مخاطب را جذب کند. فرم قضیه از هملت و هملت‌هایی که قبلاً اجرا شده بود، مهمتر است. ما می‌دانستیم که تکلیف تماشاچی با خودش روشن است و او هملت را می‌شناسد و می‌آید که شکل جدید را ببیند. شایان افشردی با ابراز خوشحالی از اینکه از ۱۷ اجرا استقبال خوبی (با توجه به ظرفیت ۵۰ درصدی سالن به دلیل شیوع کرونا) صورت گرفت، افزود: ما در دو سالی که کرونا در کشور شیوع پیدا کرد، درگیر تمرین‌های این اثر بودیم، ولی ما و بازیگرانمان که به ویروس مبتلا می‌شدند، عوامل را عوض می‌کردیم و در پیک‌های سنگین چندماهه کرونا، پروژه متوقف می‌شد و بعد دوباره با ایده‌های جدید بر می‌گشتیم. شاید مرتب تمرین نکرده باشیم اما تمرین ما کلاً هشت یا نه ماه در طی دو سال ادامه داشت.

◀ هملت را نمی‌شناختند!

وی به نکته عجیبی نیز اشاره می‌کند و آن دانشجویان رشته تئاتر است که مشهورترین نمایشنامه جهان را نخوانده بودند و هملت را نمی‌شناختند! افشردی در این باره توضیح می‌دهد: متأسفانه بارها در طول اجرا با این موضوع روبه‌رو شدیم. من حتی یک درصد هم به این فکر نکرده بودم که کسی هملت را نشناسد. پیش زمینه ذهنی ما این است که همه داستان هملت را می‌دانند و می‌آیند تا ببینند این اجرا با هملت چگونه برخورد می‌کند. یک ایرنمایشنامه که متأسفانه من دانشجویان تئاتری را دیدم که هملت را نمی‌شناختند! من روزهای اول در شوک بودم که چطور ممکن است در تالار مولوی و در دانشگاه تهران دانشجویان تئاتری مشغول تحصیل باشند که هملت را نخوانده و نمی‌شناسند! متأسفانه این نشان دهنده موقعیت و وضعیت تئاتر ما است. اکثر کارگردانان، تماشاخانه‌ها و مخاطبان تئاتر گویی به سمتی حرکت می‌کنند که تئاتر به آن چیزی که در ذات آن است، اصلاً شباهتی ندارد. حتی در کلیشه‌های ترین برخوردها نیز می‌گوییم که تئاتر برای قشر خاصی است. اما امروزه به این شکل نیست و هر کسی که دوست دارد، می‌تواند کارگردان تئاتر شود. هر کسی که دوست داشته باشد می‌تواند بازیگر شود و این پرسه ۱۲ شب بیشتر طول نمی‌کشد که شما بتوانید به یک کارگاه بروید و پس از این ۱۲ جلسه فکر می‌کنید کارگردان و بازیگر و نویسنده هستید و حتی می‌توانید اجرا داشته باشید. من فکر می‌کنم این شرایط باعث شده امروز مخاطب ما نمایشنامه مشهور هملت را نشناسد. همچنین بسیاری از بزرگان تئاتر، به شکل قهرآمیزی خود را کنار کشیدند. حتی از طرف شورای نظارت و ارزشگذاری گویی کار فقط نظارت است و هیچ ارزشیابی وجود ندارد.

◀ پرده آخر و اوضاع همیشه آشفته جهان

در ادامه به سراغ احسان معجونی، بازیگر نقش هملت رفتیم و او نیز در رابطه با

اجرایش در نمایش هملت می‌گوید: «تمرین‌های ما به صورت متداول نبود، ولی چون هملت‌تی که ما کار می‌کردیم، اساساً از سه منبع بود و قرابت و هذیان‌زدگی که امروز همه در زیست خود با آن مواجه و درگیر هستند، شبیه اتفاقات این روزهای خاورمیانه و حتی کل جهان است. از این نظر آن چیزی که در جای خود ایستاده باشد می‌تواند و بسیار برای مخاطب لذت بخش باشد. فکر می‌کنم در صحنه پایانی این نمایش، مخاطب از خود می‌پرسد که در کدام سمت ایستاده است و در این شرایط آشفته جهان تکلیف چیست؟ این همه زیست انسان معاصر به کدام سمت پیش می‌رود؟ چرا این همه زیست انسان معاصر در این سیستم بی‌ریخت و بی‌در و پیکر جهان شکل گرفته است؟ زمانی که مخاطب به این باور و سوالات می‌رسد، برای ما بسیار جذاب‌تر می‌شود. وی در ارتباط با نقشی که بازی کرده و ارتباط ذهنی با هملت که ۴۰۰ سال پیش خلق شده می‌گوید: من از مرحله اول تا انتهای نگارش همراه تیم بودم. سعی کردیم تا می‌توانیم قرابت کار را چه از نظر بدن و چه از نظر فرم با زیست خودمان همراه کنیم و با یک سری رعایت قوانین و اصولی که وجود داشته، همخوان باشد. خوشبختانه بازخوردها نیز بسیار خوب بودند، ولی من فکر می‌کنم بهترین بازخوردها را در اجراها گرفتیم. فارغ از بازخوردها که من این را بیشتر دوست دارم، هر اجرا برای من یک ماجرا جوی عجیب و غریب بود.

◀ اوقلیای جدید: پیش‌رو با هملت

پس از کارگردان و هملت، باید به سراغ «اوقلیا، معشوقه هملت» رفت که بازی در این نمایش را آوا تدین برعهده داشت. او در رابطه با ارتباط ذهنی با نقشی که پیش از او صدها نفر بازی کرده‌اند و تجربه‌ای که تدین در نقش اوقلیا بر روی سن داشت، می‌گوید: کاراکتر اوقلیا از جمله نقش‌هایی است که شاید بسیاری از کسانی که وارد حیطه بازیگری و تئاتر می‌شوند به بازی در این نقش فکر کنند و از نظری برایشان جذاب باشد. اما این مساله برای من به این شکل نبود و کاراکتری محسوب نمی‌شد که خیلی تمایل به شخصیت آن داشته باشم و آن را بازی کنم. چون به نظر من در داستان اصلی شکسپیر، اوقلیا بسیار متغیر است. ولی به شکلی که ما وارد این نمایش شدیم و متن‌هایی که با هم ادغام کردیم، اوقلیای ما برخلاف گذشته که همیشه هملت جلوتر پیش می‌رود و اوقلیا به تبع او حرکت می‌کند، نبود و از شخصیتی پرسشگر و مطالبه‌گر ساختیم و خود دست به انجام کار می‌زند. حُسن کار ما این بود که تنها به هملت شکسپیر اکتفا نکردیم و ما سه نمایشنامه را در هم ادغام کردیم و با ایده‌های نو و خلاق سعی کردیم، بازیگر روی صحنه امکانات بیشتری برای نزدیک شدن به نقش داشته باشد و مخاطب از آن لذت ببرد. جدای از متن هم ما سعی کردیم فیلم‌ها و نقاشی‌هایی که از اوقلیا وجود داشته را ببینیم تا به این امر برسیم که چطور می‌توانیم به اصل اوقلیای جدید نزدیکتر شویم چون در متن اصلی اوقلیا تک بعدی و سیاه و سفید است. بیشتر خودمان یک اتمسفری را خلق کردیم که چیزی بینابین آن کاراکترها هم باشند و هم نباشند. ولی ارتباط برای من کاملاً شکل گرفته بود و چیزی بود که خودم دوست داشتم.

«تخلیه» روی صحنه

نمایش «تخلیه» به کارگردانی امیرارسلان خالویی و نویسندگی مشترک علی حاجیلو و امیرارسلان خالویی که با نگاهی به رمان «دنیای قشنگ نو» نوشته آلدوس هاکسلی به نگارش درآمده است بعد از اجرا در تماشاخانه «سپند» این بار در عمارت «سیمرغ» به صحنه می‌رود. به گزارش مهر، در خلاصه داستان نمایش آمده است: نرگس: کوچیک‌تر که بودم داشتم تو کوچه با بچه‌ها فوتبال بازی می‌کردم که یهو توپم افتاد تو آشغالا. رفتم توپ رو بیارم که چشمم افتاد به کتابی که کنار آشغالا افتاده بود. یه رمان بود. رمان دنیای قشنگ نو.

— — —

رئیس مرکز تئاتر موزیکال جمهوری آذربایجان:

هنر بزرگترین سیاست و دیپلماسی گفتگوی کشورهاست

لالایف با اشاره به تئاتر آکادمیک در جمهوری آذربایجان هم توضیح داد: علاوه بر دانشگاه‌ها و رشته‌های تخصصی برای هنرهای نمایشی، مدارس هم وجود دارد که تئاتر را به صورت عملی و در رشته‌های بازیگری، نویسندگی، موسیقی و... آموزش می‌دهند و اساتید شناخته شده تئاتر آذربایجان تدریس در این کلاس‌ها و دوره‌های آموزشی را به عهده‌دارند.

او ادامه با اشاره به اینکه ادبیات و فولکلور و موسیقی مابا ایران نقاط مشترک فراوانی دارد و تبادل‌های هنری دو کشور، اشتراک نظرها و یکجا جمع شدن به توسعه و رشد فرهنگ کمک می‌کند، گفت: ما از طریق حضور در فستیوال‌های دنیا از جمله جشنواره تئاتر فجر با کارگردان‌ها و بازیگران و هنرمندان شناخته شده‌ای آشنا شده‌ایم که برخی از آن‌ها به همکاری مشترک هم منجر شده است. معتقدم هنر، اینطور آدم‌ها را بهم آشنادوست می‌کند.

رئیس مرکز تئاتر موزیکال جمهوری آذربایجان تصریح کرد: خادمان فرهنگ و تئاتر در دنیا تلاش می‌کنند هنر را گسترش دهند چراکه این علاقه‌مندی‌ها هر چقدر بیشتر بین کشورها تقسیم شود شاهد اتفاقات درخشان‌تری در فرهنگ و هنر خواهیم بود.

او ادامه داد: معتقدم فرهنگ، بزرگترین سیاست برای هر کشوری است. چون کاری را که هنر می‌کند، دیپلمات و سیاست‌مدار نمی‌تواند انجام دهد؛ در واقع بزرگترین سیاست و دیپلماسی در گفتگو، هنر است.

لالایف در پایان بابیان اینکه «هر موقع فستیوال و جشنی در کشور ایران باشد مادر کنار شما خواهیم بود»، گفت: همه ما به اندازه یک نفس به همدیگر نزدیک هستیم و این مهم‌ترین دستاورد یک ارتباط هنری است.

تئاتر و هنرهای زیبا و موسیقی اهمیت زیادی می‌دهد و دائما به دنبال اتخاذ تدابیری برای بهتر کردن شرایط فعالان هنری است؛ رویکردی که باعث رشد و مدرن شدن تئاتر و فرهنگ و هنر در این کشور شده است.

لالایف با تاکید بر اینکه «دولت می‌داند که کمک به رشد و شکوفایی فرهنگ و هنر، در واقع فراهم کردن شرایطی برای رشد انسان است» گفت: همین نگاه باعث شده که تئاتر جمهوری آذربایجان امروز به عنوان یک تئاتر مدرن در جهان پذیرفته شود و نمایش‌های این کشور به جشنواره‌های بین‌المللی مختلفی راه پیدا می‌کنند؛ به طوری که با اطمینان می‌توانم بگویم تئاتر آذربایجان هم سطح با تئاترهای مدرن دنیا و کشورهای صاحب‌سبک قرار گرفته است.

این هنرمند تئاتر جمهوری آذربایجان با اشاره به اینکه بخشی از تولیدات تئاتر این کشور به سفارش دولت است و حمایت مالی قابل توجهی هم از آن‌ها می‌شود، گفت: علاوه بر اینها، آنهایی که در هنر حرفی برای گفتن دارند و هنرمندان بزرگ، از طرف دولت همیشه به بهترین حالت تحت حمایت قرار گرفته‌ومی‌گیرند.

رئیس مرکز تئاتر موزیکال جمهوری آذربایجان می‌گوید «ریشه‌های قدیمی، اساس نمایش‌های ماست چون معتقدیم بدون ریشه‌ها، رشد و ترقی ممکن نیست».

«علی‌قسمت لالایف» رئیس مرکز تئاتر موزیکال جمهوری آذربایجان به گسترده‌ترین سطح ارتباط هنری ایران و جمهوری آذربایجان اشاره کرد و یادآور شد: تعداد پرشماری از آثار تئاتری شهرهای مختلف ایران در آذربایجان به صحنه رفته‌اند و طی سال‌های اخیر تئاترهای موزیکالی در کشور ما به صحنه رفته که آقای بردیا کیارس رهبری ارکستر آن‌ها را به عهده داشته است. همچنین تاکنون چه در جشنواره‌های تئاتر فجر و چه در هفته‌های فرهنگی اجرایی در ایران به صحنه برده‌ایم.

لالایف با اشاره به اینکه هنر تئاتر بیش از یک قرن در آذربایجان سابقه دارد، تصریح کرد: تئاتر آذربایجان بر پایه ریشه‌های ملی خلق شده و با بازی‌های محلی و تاریخی این منطقه پیوند نزدیکی دارد. با اینکه تئاتر کشور ما مدرن شده اما کماکان ریشه‌های قدیمی، اساس نمایش‌های ماست چون معتقدیم بدون ریشه‌ها، رشد و ترقی ممکن نیست.

او بابیان اینکه «از ۲۸ تئاتر دولتی که در کشور ما هستند ۴ گروه به صورت آکادمیک و کنسرواتور فعالیت می‌کنند که ما جزو یکی از آن‌ها هستیم» خاطر نشان کرد: همه این گروه‌ها از طرف دولت تامین مالی می‌شوند؛ چون در بودجه عمومی جمهوری آذربایجان، بخشی جداگانه برای فرهنگ دیده شده است تا بودجه معین‌تری به تئاتر اختصاص پیدا کند. البته که تئاترهای غیردولتی هم مشمول دریافت کمک‌های مالی دولتی هستند.

رئیس مرکز تئاتر موزیکال جمهوری آذربایجان یادآور شد: دولت به

روایت‌هایی از رهگذران و ساکنان دائمی فضای پیرامونی «تئاتر شهر»

حصاری بر زندگی ساکنان تئاتر شهر

یان گل، شهرساز دانمارکی می‌گوید یکی از غایت‌های شهر این است که شهروندان برای کارهای روزمره، فضای عمومی را به فضای خصوصی خانه‌شان ترجیح بدهند و برای انجامشان به به‌گواه خاطرات آدم‌ها، فضای پیرامونی تئاتر شهر چنین پتانسیلی دارد

| مبارکه مرتضوی

| کارشناس انسان‌شناسی

اولین بار تابستان ۹۹ بود که خبر عجیب حصارکشی محوطه تئاتر شهر رسانه‌ای شد و افراد بسیاری را شوکه کرد. آنطور که در رسانه‌ها گفته شده بود، قرار بود فضای عمومی با سنگ و آهن «ساماندهی» شود و دیگر «هرکسی» به آنجا راه نداشته باشد. شنیدن این گزاره در کنار اینکه «این فضای فرهنگی متعلق به مردم است»، متناقض به نظر می‌آمد. پس مردم چه کسانی بودند؟ در خبرگزاری‌های مختلف و روزنامه‌ها، نقل قول‌هایی بود از مدیران و هنرمندان و کارشناسان موافق و مخالف طرح. اما هیچ‌کجا، حتی اشاره‌ای به افرادی که زندگی روزمره‌شان به این فضا گره خورده است، نشده بود. به اینک آن‌ها در این فضا چه تجربه‌ای دارند؟ چه نظری درباره دیوارکشی دارند و زندگی آن‌ها چه تاثیری از این اتفاق می‌گیرد؟ اما اثری از دیدن آن‌ها نبود، نه آن‌هایی که ارتباط هرزه با این محوطه دارند و نه مردمی که تئاتر شهر بخشی از خاطرات و هویتشان است. در حالت خوش‌بینانه، کسی به سراغ مردم در صحنه تفرقه است چون نمی‌داند که آن‌ها و نگهبانان و تاثیرپذیری‌شان در این طرح‌ها چقدر برای پایداری و هویت آن شهر مهم است و اگر نخواهیم بی‌جا خوشبین باشیم، کسی آن‌ها را ندیده و شنیده است چون طرح دقیقاً برای حذف همان‌ها از فضای عمومی شهری‌ست و این قصد را می‌توان در یک جمله خلاصه کرد: تبدیل فضای عمومی به فضای خصوصی و گرفتن یک محوطه از مردم شهر. محوطه‌ای که همان نامش، لزوم گردوخوردگی‌اش به شهر و آدم‌هایش را رو می‌کند.

در بهمن ۱۴۰۰ که دوباره موج خبرهای حصارکشی با نام «تعیین حریم» بالا گرفته بود، به آنجا رفتم تا با آدم‌های واقعی‌اش روبه‌رو شوم. محوطه مثل همیشه نبود. شب‌های تاریک و بی‌حرف بود تا افراد جمع شوند و قرار بود این خلوتی و تاریکی، امنیت برای آنجا بیآورد. می‌توانست پس از دعای اخیر محوطه همه جا را خاموش کرده‌اند و دستفروش‌ها را جمع کرده‌اند و همه‌جا مأمور پلیس گذاشته‌اند. اما این نیست‌شدن زندگی، بیشتر آدم‌ها را می‌ترساند. به روز محوطه برگشتم و با کسانی حرف زدم که سال‌هاست به آنجا رفت‌وآمد دارند. اگرچه جو امنیتی بود، اما باز هم جایی بود که آدم‌های متنوعی به آنجا آمده بودند تا استراحت کنند یا وقت بگذرانند. محوطه خلوت‌تر شده بود، اما از رونق نیفتاده بود. مرد میانسانی که محصولات فرهنگی قدیمی می‌فروخت

و قرض می‌داد، در جواب اینکه چرا سال‌هاست اینجا را انتخاب کرده است، بدون مکت می‌گوید: «اینجا بازه. بین!» از هر طرف راه دارد. هر طرف رو نگاه کنی آسمانه، نور می‌آید و می‌تابد. جای دیگه‌ای در شهر این‌طور نیست. همه‌جا بسته‌ست. یا درخته یا ساختمان، یا انقدر آسمان ندارد. بعد از شنیدن ایده دیوارکشی محوطه سکوتی می‌کند و می‌گوید: «اشتباه... خیلی اشتباهه. دیوار یعنی محدودیت، یعنی فاصله. یعنی می‌خوان فاصله بنادان. دیوار یعنی تبدیل فضای عمومی به خصوصی.» برای برنامه‌اش در فضای پیرامونی تئاتر شهر چنین پتانسیلی دارد. این محیط مثل دیگر محیط‌ها و مثل گذشته‌اش توانایی دارد که خودش را بازیابی کند و به اشکال گوناگونی از زیست برسد. تغییر کند و با مردم شهر بدبست‌ان داشته باشد تا بهم در تعادل برسد. اما اگر محصور شود،

محله اطراف تئاتر شهر است. می‌گوید: «قبلاً اینجا صفا و رونق بیشتری داشت. اینجا یک بوفه بود که صندلی‌های زیادی دوش رو بود و من خودم هر روز از خونه برای ناهار می‌ومدم اینجا. با آدم‌ها حرف می‌زدم، چیزی می‌خوردم و برمی‌گشتم.» یان گل، شهرساز دانمارکی در توضیح نظریه «زندگی میان ساختمان‌ها» می‌گوید یکی از غایت‌های شهر این است که شهروندان برای کارهای روزمره، فضای عمومی را به فضای خصوصی خانه‌شان ترجیح بدهند و برای انجامشان به آنجا بیایند و به‌گواه خاطرات آدم‌ها، فضای پیرامونی تئاتر شهر چنین پتانسیلی دارد. این محیط مثل دیگر محیط‌ها و مثل گذشته‌اش توانایی دارد که خودش را بازیابی کند و به اشکال گوناگونی از زیست برسد. تغییر کند و با مردم شهر بدبست‌ان داشته باشد تا بهم در تعادل برسد. اما اگر محصور شود،

خواهد مرد و درون یک قفس سنگی و آهنی، فرصت بازیابی‌ها و ادامه زیست تاریخی و فرهنگی‌اش از آن گرفته می‌شود. آن وقت کم‌کم تبدیل به ماکتی خواهد شد که نهایتاً شور زندگی و تاریخ زنده خودش را از دست داده، که مردمی خشمگین و کنارزده‌شده را هم در کنار خود خواهد داشت و این خشم، تلنبارشده بر خشم‌ها و نادیده‌گرفته‌شدن‌های دیگر، جای دیگری سر باز می‌کند. یکی از دخترهای نوجوان که دستفروش است هم به مدرسه می‌رود، هم به تئاتر شهر می‌آید. می‌گوید اینجا پریش مثل محله است. همه را می‌شناسد و اغلب همین‌جا بوده است. اینکه از بچگی در همین محوطه کار کرده و بزرگ شده پریش خیلی مهم، و البته خاطره‌انگیز است. حتی در مکالمه‌های بعدی، یک بار صراحتاً گفت اینجا پریش مثل خانه است. با لبخندی می‌گوید: «خوشی اینه که هم همه رو می‌شناسی، هم می‌دونی آگه به غریبه‌ای بیاد بخواد لذتت کنه بقیه ازت دفاع می‌کنن. یعنی پشتت گرمه.» در واکنش به احتمال حصارکشی، شوکه می‌شود و چهره‌اش درهم می‌رود. می‌گوید: «همه از اینجا خاطره دارن، همه! خاطره‌های تلخ و شیرین. می‌دونی من چقدر از اینجا خاطره دارم؟» و کمی از خاطره‌هایش را از کودکی و روزهای بارانی و برقی و بهاری و تابستانی اینجا تعریف می‌کند. همه را با یک شوقی در چهره‌اش بیان می‌کند و می‌گوید یکی از خوبی‌های اینجا پریش این است که با آدم‌های جانب و خوبی هم‌کلام می‌شود. این دختر که چنین احساس تعلق عمیقی نسبت به این مکان دارد، یکی از مردم شهر است و ایضا یکی از کسانی‌ست که می‌گوید باید از محوطه فرهنگی خارج شود، چون دستفروش است. حفاظت از حقوق مردم شهر (مثل حق استفاده از فضای عمومی) و احساس تعلقشان نسبت به شهر چیزی‌ست که بر عهده مسئولان است. اما وقتی گفته می‌شود باید دیوار کشیده شود تا کسانی که الان هستند، بروند و خانواده‌ها هنرمندها به اینجا بیایند، یعنی کسانی که الان حضور دارند «مردم» یا «خانواده» حساب نمی‌شوند؟ شهروند بودن را چه کسی تعیین می‌کند و آیا در این طرح‌ها منافع همه مردم عادی در نظر گرفته می‌شود؟ آیا مسئولان، مسئول احساس آرامش خاطر طیف‌های خاص از جامعه هستند؟ دخترک می‌گوید: «مشکل اینجا اینه که اسمش بد درفته یعنی همه از دور نگاه می‌کنن فکر می‌کنن چه خبره. چیزی نمی‌دونن، اما بد فکر می‌کنن. آدم‌اش رو نمی‌شناسن، وقتی شناسن از نزدیک، دیگه اینو نمی‌کنن.» چنین کجکوب، کشمگر مشهور شهری می‌گوید: «حظوظ تقسیم، شهرهای مدرن را برشی عمیق می‌دهند و این تقسیمات به سادگی مسائل روی نقشه‌ها نیستند. ظاهراً تقسیم‌های خنثی در فضا، جغرافیای عادی دیوارها، لبه‌ها و دامنه‌ها، می‌توانند اثری فراتر از عملکرد اصلی‌شان داشته باشند.» او بر خصالت فعال مرزها در شهر تأکید می‌کند و تأکید می‌کند که «مرزهای فیزیکی به سادگی تقسیمات فضا را نشان نمی‌دهند، بلکه به ایجاد آن‌ها کمک می‌کنند.» یعنی دیوارها و

یکی از زنانی که در گوشه‌ای از محوطه به رهگذران چای می‌فروشد و با آن‌ها گپ می‌زند، پانزده سال است که ساکن محله اطراف تئاتر شهر است. می‌گوید: «قبلاً اینجا صفا و رونق بیشتری داشت. اینجا یک بوفه بود که صندلی‌های زیادی دوش رو بود و من خودم هر روز از خونه برای ناهار می‌ومدم اینجا. با آدم‌ها حرف می‌زدم، چیزی می‌خوردم و برمی‌گشتم.»

پیام زیرگذر میدان ولیعصر این است که به همراه خودتان بنشینید، نفس تازه کنید و بروید. پیام، پیام گفت‌وگو و دیدار و جمع‌شدن نیست. پیام عبور و رفتن است و دقیقاً برعکس این فضا در محوطه تئاتر شهر وجود دارد. محیطی که برای این هم‌زیستی مساعد است و تنوع فضایی و امکان نشستن سرتاسری از ویژگی‌های آن است. ویژگی دیگرش هم این است که به‌دلیل مرکز شهر بودن و دسترسی از جنوب و شمال و شرق و غرب داشتن، حامل پتانسیل جمع‌کردن آدم‌هایی متفاوت در کنار یکدیگر است. حال که در آستانه از دست دادن این فضای عمومی هستیم، می‌توانیم به آن فکر کنیم. به راستی چه چیزی جای آن را خواهد گرفت؟ چه چیزی به جای این فضا در دست مردم شهر داده می‌شود؟ چه چیزی غریبگی ما را کمتر خواهد کرد؟

خبر

فعالیت تئاتر شهر در نوروز ۱۴۰۱

رییس مجموعه تئاتر شهر اعلام کرد: این مجموعه تئاتری در ایام تعطیلات نوروز ۱۴۰۱، از هفتم فروردین ماه و همزمان با روز جهانی تئاتر فعالیت خود را از سر خواهد گرفت. ابراهیم گله‌دارزاده همچنین درباره اینکه آیا این مجموعه تئاتری برای فعالیت در ایام نوروز ۱۴۰۱ برنامه‌ای دارد یا نه، بیان کرد: برنامه‌ریزی کرده‌ایم که به امید خدا در ایام نوروز که آن را در پیش داریم مجموعه تئاتر شهر فعال باشد و از اجراهای نمایشی، مخاطبان و علاقه‌مندان به تئاتر میزبانی کند. وی در ادامه درباره تاریخ شروع اجراهای این مجموعه در نوروز ۱۴۰۱، اظهار کرد: همانطور که اشاره شد تلاش داریم تا از هفته دوم فروردین ماه آینده و همزمان با روز جهانی تئاتر مجموعه تئاتر شهر میزبان اجراهای تئاتری باشیم. رییس مجموعه تئاتر شهر درباره اینکه آیا از تاریخ اعلام شده تمامی سالن‌های مجموعه میزبان اجراهای نمایشی خواهند بود یا نه، یادآور شد: برنامه‌ریزی مان اینگونه است که تمامی سالن‌های مجموعه میزبان گروه‌های تئاتری باشند که البته این امر بستگی به شرایط کرونایی و شرایط گروه‌ها دارد. به طور قطع همه سالن‌های مجموعه به صورت همزمان اجرای خود را آغاز نمی‌کنند و طبق برنامه‌ریزی و شرایط گروه‌ها زمان آغاز اجرای آثارشان در سالن‌ها متفاوت است اما آغاز اجراها از زمان اشاره شده خواهد بود. گله‌دارزاده درباره اینکه با آغاز سال جدید بازسازی خاصی در مجموعه انجام خواهد شد، توضیح داد: طبق بررسی انجام شده در سال گذشته و کارهای صورت گرفته بخش عمده اعلام حریق مجموعه تئاتر شهر به نتیجه رسیده است. طبق مذاکراتی که داشتیم در ابتدا بخش اعلام حریق مجموعه به پایان می‌رسد و مقدمات و کارهای ابتدایی اطفای حریق آغاز می‌شود. رییس مجموعه تئاتر شهر تأکید کرد: اعتبار این امر دیده شده و منتظریم تا تخصیص صورت بگیرد و پروژه آغاز شود.

تئاتر شهر؛ میزبان اجراها در نوروز

رئیس مجموعه تئاتر شهر اعلام کرد این مجموعه تئاتری در ایام تعطیلات نوروز ۱۴۰۱، از ۷ فروردین همزمان با روز جهانی تئاتر فعالیت خود را از سر می گیرد. به گزارش مهر، ابراهیم گله دارزاده، رئیس مجموعه تئاتر شهر درباره فعالیت این مجموعه در ایام نوروز ۱۴۰۱ گفت: برنامه ریزی کرده ایم به امید خدا در ایام نوروز ۱۴۰۱ مجموعه تئاتر شهر فعال باشد و از اجراهای نمایشی، مخاطبان و علاقه مندان به تئاتر میزبانی کند. وی درباره تاریخ شروع اجراهای این مجموعه در نوروز ۱۴۰۱ اظهار کرد: سعی می کنیم از ۷ فروردین و همزمان با روز جهانی تئاتر، مجموعه تئاتر شهر میزبان اجراهای تئاتری باشد. گله دارزاده درباره اینکه آیا از ۷ فروردین ۱۴۰۱ تمام سالن های مجموعه میزبان اجراهای نمایشی خواهند بود یا نه، یادآور شد: برنامه ریزی ما اینگونه است که تمام سالن های مجموعه میزبان گروه های تئاتری باشند که البته این امر بستگی به شرایط کرونایی و شرایط گروه ها دارد. قطعاً همه سالن های مجموعه به صورت همزمان اجرای خود را آغاز نمی کنند و طبق برنامه ریزی و شرایط گروه ها زمان آغاز اجرای آثارشان در سالن ها متفاوت است اما آغاز اجراها از ۷ فروردین خواهد بود.